

at Posthuset maa blive bygget i Byens Midte, er der — det udtaler jeg paa mine egne Begre — noget i; jeg tror, at det vil være den heldigste Løsning. Der er altsaa endnu Lejlighed for Ministeren, da der ikke bliver noget Posthus vedtaget i Aar, til at tage Sagen under Overvejelse. — For øvrigt skal jeg slutte, som jeg begyndte, med at sige, at den ærede Minister udtalte sig jo gennemgaaende velvilligt om disse Sager, og jeg haaber, at de ville blive afgjorte til Gavn for Andragerne, saaledes som det jo har været Udvalgets Mening med at foreslaa dem henviste til ham.

S. Sørensen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg vil henvende til den ærede Minister med Hensyn til den Ildbrand, som formentes stiftet af et forbigående Jærnbane-to, nemlig Andragendet under Nr. 20 i Betænkningen, som er indbragt af mig. Jeg er enig med den ærede Minister i, at dersom Andrageren ikke kan paavise, at Branden er opstaaet paa den Maade, bør han selvfølgelig ikke have Erstatning. Saaledes maatte han staa overfor en privat Mand og altsaa ogsaa overfor Staten. Jeg skal imidlertid tillade mig at meddele en Oplysning, som jeg, da den er tilfælden mig fra paalidelig Kilde, nok tør indestaa for. Den gaar ud paa, at der tilfældig var en ved Jærnbanen ansat Mand, Baneingeniør Hein fra Worde, med det paaagældende To, og da han kom til den næste Station, Tistrup, den første som Toget passerede efter det Sted, hvor Branden var, beordrede han Mændene ved Banevogterhusene baade paa den ene og den anden Side af Tistrup Station øjeblikkelig at begive sig til Brandstedet og hjælpe til at slukke Ildbranden. Dette kunde tænkes at være et almindeligt Humanitets-hensyn fra Baneingeniørens Side, men det kan ogsaa tænkes, at han antog, at det var det forbigående To, der havde forvoldt Branden, og at altsaa ingen var nærmere til at slukke den end Jærnbanens Folk. I alt Fald vil vistnok denne Mand ved en Henvendelse fra Ministeriets Side, kunde give nogen Bistand, og hans Mening kan indhentes fortrolig om, hvad han veed eller antager i dette Spørgsmaal. I øvrigt har jeg ogsaa forstaaet den ærede Minister saaledes, at naar Andrageren kan bevise det, han siger, vil han kunne faa Erstatning. Jeg skal oplyse, at den nævnte Baneingeniør Hein var med til at opmaale Terrænet og i det hele taget veed god Bistand med Sagen.

Bluhme: Maa jeg overfor den ærede Minister sige, at jeg tror ikke, at jeg har

nævnt Ordet „ubillig“. Naar den ærede Minister udtalte, at jeg havde sagt, at Nordby var blevet behandlet ubillig, saa tror jeg ikke, at jeg har sagt det; men jeg skal gerne i Anledning af Muddermaskinen indrømme, at den var ikke billig, det tror jeg ikke, at man kan sige. Ganste vist have de, som den ærede Minister sagde, ikke betalt Reparation, men de have maattet betale alle Omkostningerne, som fløde af Maskinens Brug, altsaa Vedligeholdelse, Lønning og alt det øvrige. Jeg udtalte tværtimod for, at de havde haft den paa billige Vilkaar; men de have maattet betale Slid i 3 Maanedre, og Reparationer har der forhaabentlig ingen været af. Men det, jeg vil urgere overfor Ministeren som Grund til, at jeg synes, man skal støtte dem her, er, at der her er Mulighed for at støtte Fiskeriet paa Vestkysten, uden at det naar op til Millioner; det vil kun blive nogle faa Tusinde Kroner for at hjælpe til at holde Løbet vedlige, saa at det ikke som hidtil blot bliver et Tilflugtssted for Fiskerne, men virkelig bliver en Fiskerihavn af Betydning for søgaaende Fiskere i Nordsjøen, og det er jo det Fiskeri, som er i Færd med at udvikle sig, og som man jo ønsker støttet af Staten. Det er en billig Maade at komme dertil, at man siger til den paaagældende Kommune: Vi skulle hjælpe Eder til, at I foruden at have en kommunal Havn tillige faa en virkelig Fiskerihavn, og ikke alene det, men derved støtter man ogsaa det nu atter fremspirende Skibbyggeri, som der var her i gamle Dage, men som nu er i Færd med at forvinde, idet man løber Jærnskeibe i Udlandet, og det er dog bedre at støtte indenlandsk Industri fremfor at henvise til Udlandet. Det er dog en bedre og billigere Maade at støtte indenlandsk Virksomhed paa, end f. Eks. at gøre det ved Finansministerens Protektionisme og andet lignende, og det kan desuden ogsaa gøres billigere; dertil behøves ikke 15—16 Mill., men kun nogle Tusinde Kroner, og saa har man en Fiskerihavn. Naar jeg har nævnt Esbjerg, er det, fordi Esbjerg er til Gavn for hele Landet, men ødelæggende for Nordby. Den Havn, som man med saa stor Omhu og Kærlighed for det heles Udvikling har anlagt ved Esbjerg, kan ikke tage flere Fiskere end dem, som nu kommer dertil, den kan ikke rumme dem, saa det maa være i Statens Interesse at omdanne Forholdene paa Færø saaledes, at Fiskeriflaader ogsaa kunne søge Hjælp der.

N. Nielsen: Det er om Indstillingen under Nr. 7, at jeg kunde ønske at udtale mig. Indstillingen gaar, som bekendt, ud